

Takešima salos

Nuosekli Japonijos pozicija dėl Takešima salų suvereniteto

Takešima salos yra neginčijamai neatskiriama Japonijos teritorijos dalis, atsižvelgiant į istorinius faktus ir remiantis tarptautine teise.

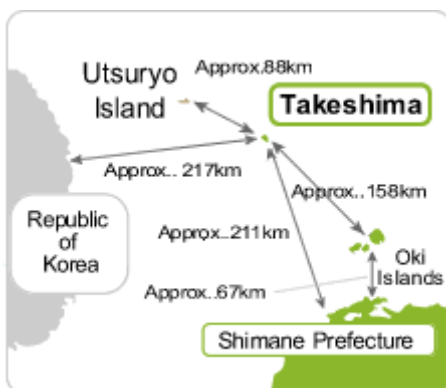
Korėjos Respublika yra neteisėtai tarptautinės teisės atžvilgiu okupavusi Takešima salas. Visi Korėjos Respublikos veiksmai susiję su Takešima salų neteisėta okupacija neturi jokio teisinio pagrindo.

Japonija ir toliau sieks išspręsti nesutarimus dėl Takešima salų teritorinio suvereniteto taikiu būdu remiantis tarptautine teise.

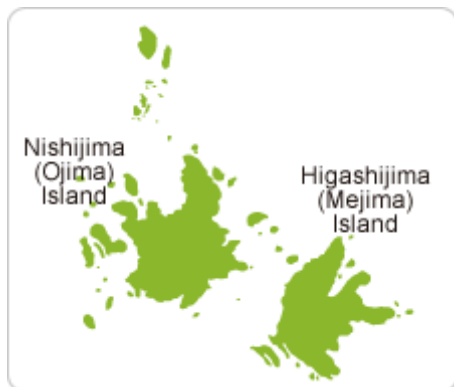
Pastaba: Korėjos Respublika niekada nepateikė jokių aiškių įrodymų savo teiginiams, kad ji turėjo veiksmingą Takešima salų kontrolę prieš Japonijai imant kontroliuoti Takešima salas ir patvirtinant savo teritorinį suverenitetą 1905 m.

Vieta

Supančios teritorijos

Detalus žemėlapis

Informacija apie Takešima salas

1. Apžvalga

Takešima susideda iš dviejų salų, Higashijima (Mejima) salos ir Nishijima (Ojima) salos ir daugybe mažų salų. Jos yra Shimane prefektūros Okinoshima miesto dalis.

2. Vieta

Takešima salos yra Japonijos jūroje maždaug 158 km į šiaurės vakarus nuo Oki salos 37 ° 14 'šiaurės platumos ir 131 ° 52' rytų ilgumos.

3. Plotas

Bendras Takešima plotas yra apie 0,20 kvadratinio kilometro.

4. Gamta

Abi salos yra vulkaninės kilmės ir pasižymi uolėtomis pakrantėmis. Jose yra mažai augalijos ir geriamojo vandens išteklių.

5. Japonijos gyventojų žvejybos vieta

XVII a. pradžioje Japonijos žmonės naudojo salas jūrinių ausinukių žvejybai ir jūrų liūtų medžioklei. Didelio masto jūrų liūtų medžioklė vyko XX a. pradžioje.

Japonijos Takešima salų teritorinis suverenitetas

Daugelis ankstyvųjų dokumentų ir žemėlapių rodo, kad Japonija jau seniai žinojo apie Takešima salų egzistavimą. XVII a. pradžioje Japonijos vyriausybė oficialiai suteikė žmonėms teisę vykti į Utsuryo salą ir jie naudojo Takešima salomis kaip navigacinį orientyrą pakeliui į Utsuryo salą ir

kaip vieta medžioti ir rinkti jūrų išteklius, pavyzdžiui, jūrų liūtus ir jūrines ausinukes. Japonija įtvirtino savo suverenitetą Takešima salose XVII a. viduryje.

1900-ųjų pradžioje Shimane prefektūros Oki salos gyventojai pareiklavo stabilizuoti situaciją dėl jų vykdomo jūrų liūtų medžioklės verslo, kuris tuo metu tapo plataus masto. Atsižvelgiant į tai, 1905 m. sausio mėn. Japonijos vyriausybė nusprendė įtraukti Takešima salas į Shimane prefektūrą. Šiuo žingsniu Japonijos vyriausybė dar kartą patvirtino savo suverenitetą Takešima saloms.

Žvejybos įmonė Takešima apie 1909 m. (Nuotrauka iš "Istorinis - geografinis Takešima salų tyrimas" autorius - Kenzo Kawakami; leidyba - Kokon Shoin)

Japonijos žvejai vykdė aktyvią veiklą Takešima salose ir aplink jas. (1930 m.) (Nuotrauka: privati kolekcija, „Takešima salų archyvas“ Shimane prefektūros vadovybė)

Japonijos teritorinio suvereniteto pripažinimas pagal San Francisko taikos sutartį ir tarptautinės bendruomenės pripažinimas

San Francisko taikos sutartis, pasirašyta 1951 m. rugsėjo mėn. teigia, kad Japonija pripažysta Korėjos nepriklausomybę ir atsisako „Korėjos, įskaitant Kvuelpart salų, Port Hamiltono salų ir Dagelet salos“. JAV atmetė Korėjos Respublikos prašymą įtraukti Takešima salas dėl to, kad Takešima salos niekada nebuvo laikomos Korėjos teritorija ir Korėja niekada nebuvo paskelbusi savo suvereniteto Takešima saloms.

in the Declaration. As regards the island of Dokdo, otherwise known as Takeshima or Liancourt Rocks, this normally uninhabited rock formation was according to our information never treated as part of Korea and, since about 1905, has been under the jurisdiction of the Oki Islands Branch Office of Shimane Prefecture of Japan. The island does not appear ever before to have been claimed by Korea. It is understood that

Nepagrįstų Korėjos Respublikos pretenzijų įrodymas: Dino Raska, JAV valstybės sekretorius dėl Tolimųjų rytų asistento, laiškas 1951 m. rugpjūčio mėn. (kopija)

Neteisėta Korėjos Respublikos Takešima salų okupacija

1952 m. sausio mėn. tuometinis Korėjos Respublikos prezidentas Syngman Rhee vienašališkai nubrėžė vadinamąją " Syngman Rhee liniją" paliekant Takešimą salą Korėjos pusėje. Šis žingsnis yra akivaizdžiai prieštaraujantis tarptautinei teisei. Šio sprendimo pasekoje, daugelis Japonijos žvejybos laivų kurie kirto šią liniją buvo Korėjos valdžios sulaikomi, tai lėmė didelį japonų aukų skaičių. 1953 m. liepos mėn. Korėjos valdžia apšaudė Japonijos pakrančių apsaugos patrulį laivą, kuris plaukė netoli Takešima salų. Nuo tada, Korėjos Respublika ir toliau tęsia nelegalią Takešima salų okupaciją, dislokuodamos ten saugumo pajėgas ir imdamasi kitų vienašališkų veiksmų, įskaitant gyvenamojo būsto, stebėjimo punkto, švyturio, uosto ir prieplaukų statybų salose.

Japonijos pozicija dėl Takešima salų

Japonija jau ne kartą protestavo pačiomis griežčiausiomis priemonėmis prieš Korėjos Respublikos nelegalią Takešima salų okupaciją. Siekdama išspręsti šį klausimą taikiai, Japonija nuo 1954 metų tris kartus kreipėsi į JT Tarptautinį Teisingumo Teismą. Tačiau, Korėjos Respublika atmetė visus tris pasiūlymus.

Japonija ir Korėjos Respublika sukūrė pasitikėjimu pagrįstus santykius, pavyzdžiui, bendrai organizavo FIFA Pasaulio futbolo čempionatą 2002 m. Siekiant sukurti nuoširdžia draugyste paremtus dviejų šalių santykius, Japonija ir toliau sieks išspręsti šį ginčą remiantis tarptautine teise, ramiu ir taikiu būdu.

Patrulinis Japonijos pakrančių apsaugos laivas, apšaudytas Korėjos Respublikos netoli Takešima salų 1953 m. liepos mėn. (Nuotrauka: "Yomiuri Shimbun" laikraštis)

Klausimai ir atsakymai dėl Takešima salų ginčo

Ar pagal tarptautinę teisę geografinis salos artumas šalies teritorijai turi kokios nors įtakos tos salos suverenitetui?

Korėjos Respublika teigia, kad geografinis Takešima salų artumas Utsuryo salai įrodo, kad Takešima geografiškai yra Utsuryo dalis. Tačiau, pagal tarptautinę teisę, geografinis artumas neturi jokios įtakos teritorijos suverenumui. Tai įrodo tarptautinių teismų nustatyti precedentai.

Pavyzdžiui, 1920-aisiais metais, kai Jungtinės Amerikos Valstijos ir Nyderlandai ginčijosi dėl Palmo salų suvereniteto, tarptautinis teismas nusprendė: „Geografinis artumas, kaip teritorinio suvereniteto pagrindas, nėra susijęs su tarptautine teise...“

Be to, Tarptautinis Teisingumo Teismas (TTT) Karibų jūros Teritorinių ir Jūrinių ginčų byloje tarp Nikaragvos ir Hondūro (2007 m.), nepripažino geografinio artumo kaip vienos iš priežasčių pagrindžiančių Nikaragvos prašymą pripažinti ginčytinos jūrinės teritorijos priklausymą šaliai.

Papildomai, byloje dėl Ligatano ir Sipadano salų tarp Indonezijos ir Malaizijos (2002 m.), TTT atmetė Indonezijos teiginį, kad dvi salos, esančios 40 jūrinių mylių nuo salos, kurios teritorinė priklausomybė nėra kvestionuojama, buvo salos priklausančios Indonezijai.

Ar Takešima salos yra paminėtos istoriniuose korėjietiškuose dokumentuose ar žemėlapiuose?

Ne, nors Korėjos Respublika teigia, kad Usan sala, pažymėta jos žemėlapiuose ir dokumentuose ir yra dabartinė Takešima, tokiems teiginiams nėra jokio pagrindo.

Istoriniai dokumentai, kuriuos Korėjos Respublika laiko įrodymais:

Korėjos Respublika pasitelkusi istorinius dokumentus teigia, kad ji žinojo apie dvi Utsuryo ir Usan salas šimtmečius ir, kad Usan sala yra ne kas kita kaip dabartinė Takešima. Tačiau nebuvo rasta jokių įrodymų pagrindžiančių teiginį, kad Usan sala minima istoriniuose dokumentuose iš tiesų yra dabartinė Takešima.

Pavyzdžiui, *Sejong Sillok, Jiriji* (1454-ųjų metų Karaliaus Sejong Valdymo metraščiuose, geografijos dalyje) bei *Sinjeung Dongguk Yeoji Seungnam* (peržiūrėtame ir papildytame 1531-ųjų metų Korėjos geografijos apklausos leidime), Korėjos Respublika teigia, kad abi Usan ir Utsuryo salos yra pažymėtos kaip esančios jūroje į rytus nuo Uljin prefektūros, o tai reiškia, kad ši Usan sala ir yra Takešima. Tačiau, *Sejong Sillok, Jiriji* yra parašyta, kad „Šilos periodo metu, ji buvo vadinama Usan provincija. Ji taip pat buvo vadinama Utsuryo sala. Ši žemė prilygsta šimtui kvadratinių *ri* (新羅時稱于山國一云鬱陵島地方百里), o *Sinjeung Dongguk Yeoji Seungnam* raštuose apie salą rašoma taip: „Pagal vieną teoriją, Usan ir Utsuryo salos yra viena ir ta pati sala. Jos plotas šimtas kvadratinių *ri*“ (一說于山鬱陵本一島地方百里).

Šiuose dokumentuose nėra nieko specifinio apie Usan salą, juose galima rasti tik informaciją apie Utsuryo salą. Taip pat egzistuoja ir korėjietiški dokumentai, kurie aiškiai parodo, kad Usan sala nėra dabartinė Takešima. Pavyzdžiui, 33-iaame Karaliaus Taejong metraščių tome, aprašančių jo 17-ą valdymo metų (1417) vasarį, galima surasti teiginį: „Karališkasis Inspektorius Kim In-u sugrįžo iš Usan salos ir parvežė vietinių produktų, tarp jų ir didelių bambukų, kaip duoklę [...] Jis taip pat atsivežė tris vietinius gyventojus. Saloje gyveno apie penkiolika šeimų; iš viso 86 vyrai ir moterys.“ (按撫使金麟雨還自于山島獻土產大竹水牛皮生芋綿子撿撲木等物且率居人三名以來其島戶凡十五口男女并八十六) Tačiau Takešima saloje neauga bambukai ir 86 žmonės ten gyventi negalėtų.

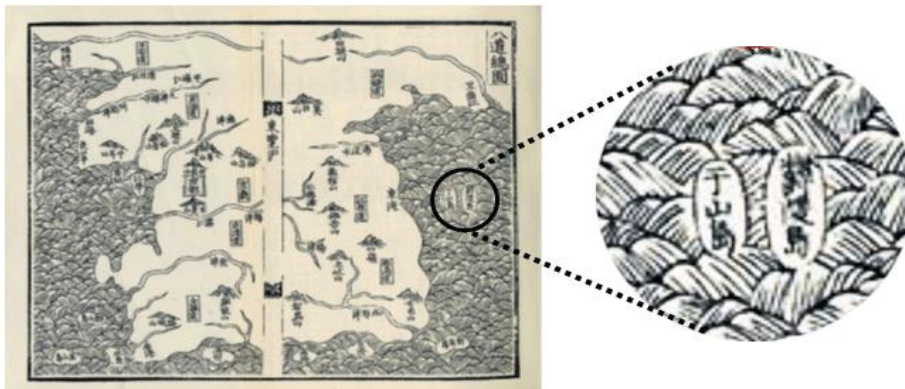
Korėjos Respublika teigia, kad *Dongguk Munheon Bigo* (Dokumentų apie Korėją rinkinys: 1770) ir kiti dokumentai, kurie teigia, kad „Utsuryo ir Usan yra žemės priklausančios Usan provincijai; Usan japoniškai vadinama Matsushima“ yra pagrįsti nepatikimais Ahn Yong-bok, nelegaliai nuvykusio į Japoniją 1696-siais metais, teiginiais (plačiau trečiame klausime). Taip pat, nors dokumentų sudarytojai XVIII ir XIX amžiuose rašė „Usan japoniškai vadinama Matsushima“, tai dar nereiškia, kad XV a. *Sejong Sillok Jiriji* ar XVI a. *Sinjeung Dongguk Yeoji Seungnam* metraščiuose minima „Usan“ sala yra Takeshima.

Istoriniai žemėlapiai, kuriuos Korėjos Respublika teigia esant įrodymams:

Korėjos Respublika teigia, kad korėjietiški XVI a. žemėlapiai vaizduoja Takešima kaip Usan salą, bet šiuolaikiniuose Korėjos žemėlapiuose pažymėta Usan sala nėra Takešima.

* Pastaba: Tarptautinėje teisėje, žemėlapiai, kurie nėra sutarčių dalis nėra laikomi tinkamu pagrindu teritoriniams klausimams spręsti, tačiau net ir žemėlapiai, kurie yra susieti su oficialiomis sutartimis turi tik papildomąją funkciją, nes visi sutartį sudariusių šalių ketinimai yra išreikšti pagrindiniame tekste.

Pavyzdžiui, „Aštuonių Korėjos provincijų žemėlapyje“ prisegtame prie *Sinjeung Dongguk Yeoji Seungnam* yra pavaizduotos dvi salos: Utsuryo ir „Usan“ sala. Jeigu „Usan“ sala iš tiesų yra Takeshima, ji turėjo būti pažymėta kaip gerokai mažesnė už Utsuryo salą ir labiau nutolusi į rytus. Tačiau šiame žemėlapyje „Usan“ sala yra tarp Korėjos pusiasalio ir Utsuryo salos. Salos dydis taip pat beveik toks pat kaip Utsuryo salos. Todėl „Usan sala“ pažymėta „Aštuonių Korėjos provincijų žemėlapyje“ yra arba Utsuryo sala, kuri yra pavaizduota kaip dvi salos, arba neegzistuojanti sala; tai nėra Takeshima sala, kuri yra nutolusi į rytus nuo Utsuryo salos.

Peržiūrėtas ir papildytas Korėjos geografijos apklausos leidimas.
Aštuonių Korėjos provincijų žemėlapis (kopija).

XVIII a. korėjietiškuose žemėlapiuose, Usan sala pasirodo į rytus nuo Utsuryo salos. Tačiau Usan sala nėra dabartinė Takeshima.

Pavyzdžiui, Bak Seok-chang 1711-ųjų metų Utsuryo salos inspekcijos žemėlapyje, „Usan“ sala yra pavaizduota į rytus nuo Utsuryo salos, bet šalia yra prirašyta „vadinamosios Usan salos *haejang* bambukų laukai“. Šis *haejang* bambukas yra bambuko rūšis, kuri negali augti akmenuotoje Takeshima saloje, todėl Usan sala negali būti Takeshima.

Haejang bambukas auga Jukdo saloje, kuri yra nutolusi nuo Utsuryo salos apie 2 kilometrus į rytus, o tai suponuoja, kad „Usan sala“ pažymėta Utsuryo salos žemėlapyje iš tiesų yra Jukdo.

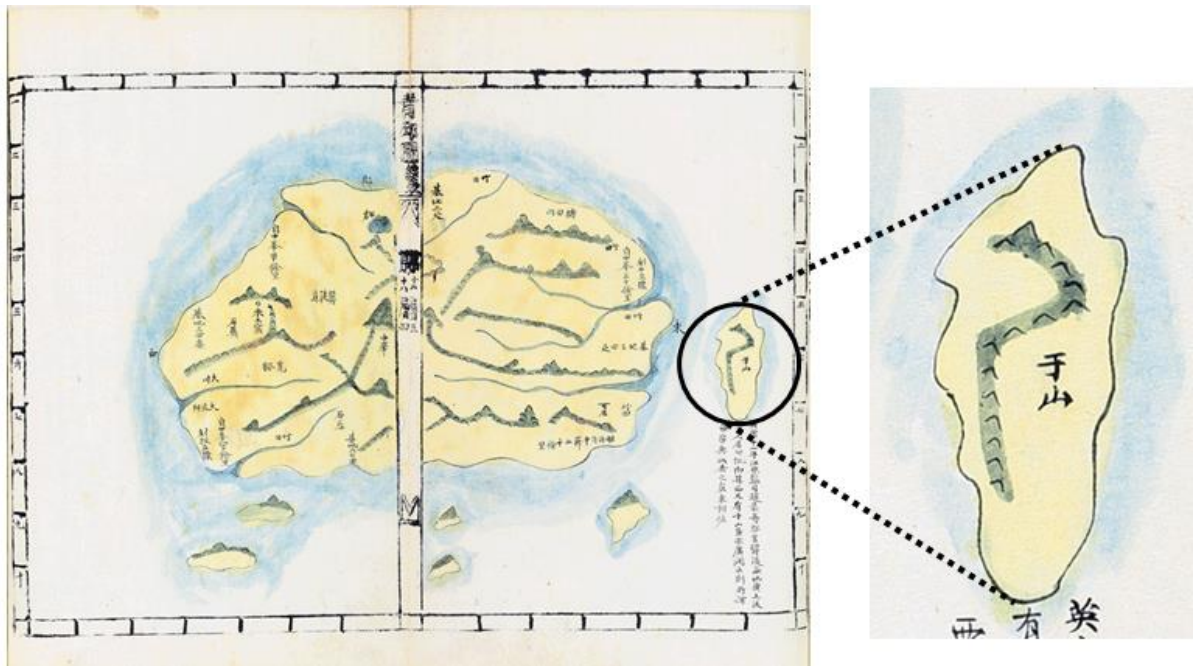

Karinio jūrų laivyno Hidrografijos departamento Utsuryo salos apklausos žemėlapis.

Žymus Korėjos kartografas Kim Jeong-ho, sukūrė žemėlapij pavadinimu *Cheonggudo* (1834), kuris Utsuryo salos žemėlapyje i rytus nuo Utsuryo salos vaizduoja ilgą, siaurą salą pavadintą „Usan“. Šiame žemėlapyje taip pat nupiešti atstumo indikatoriai (vienas langelis atitinka 10 korėjietiškų *ri*, atitinkančių maždaug 4 km.) Sprendžiant pagal salos formą ir 2-3 km. nuotolį nuo Utsuryo salos, ši sala yra Jukdo, kuri yra nutolusi nuo Utsuryo salos per 2 kilometrus (Takeshima yra už maždaug 90 kilometrų).

Kitaip tariant, „Usan“ sala pavaizduota XVIII a. korėjietiškuose žemėlapiuose tikriausiai yra Jukdo.

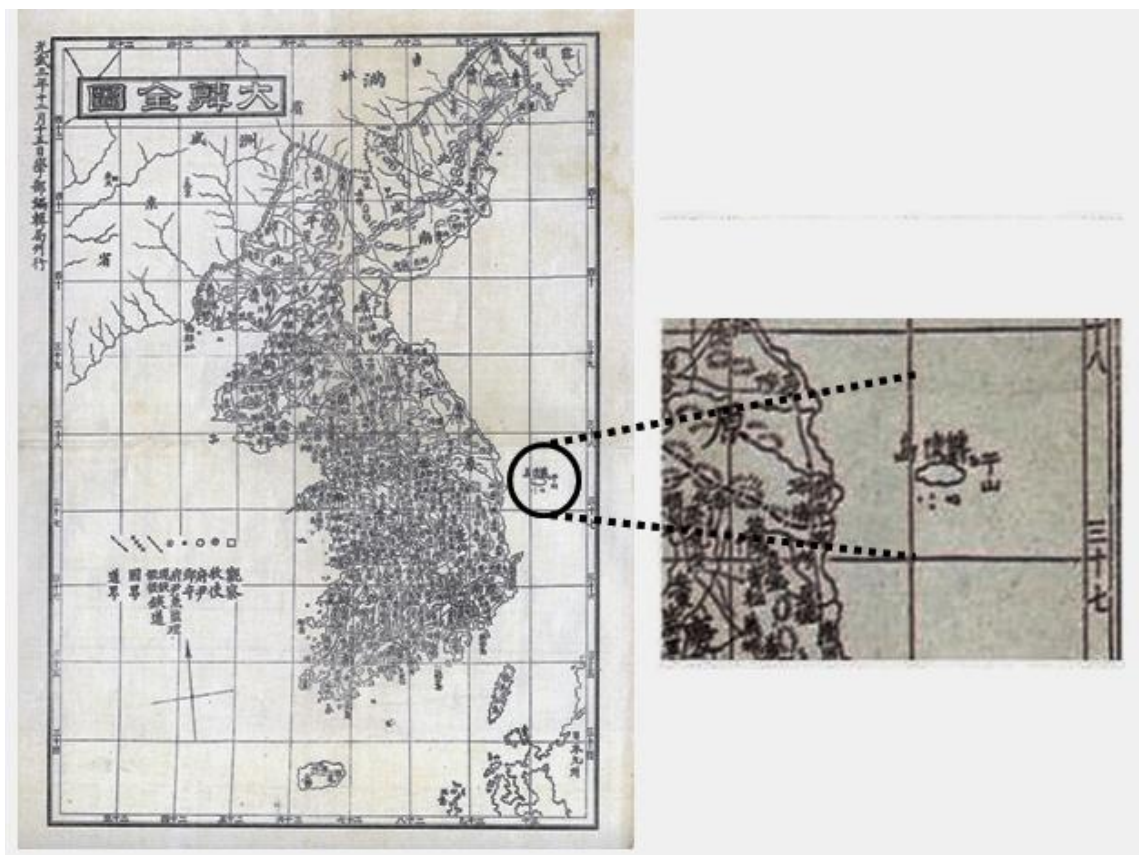

Utsuryo salos žemėlapis iš *Cheonggudo* (1834 m.) (Autorinės teisės: Tenri biblioteka, Tenri universitetas.)

Žemėlapiai, rodantys Jukdo už 2 km. į rytus nuo Utsuryo salos ir vadinantys jį „Usan“ buvo sukurti moderniais laikais. *Daehanjeondo* žemėlapis išspausdintas Korėjos imperijos Akademinio

redagavimo biuro 1899-aisiais metais, yra modernus žemėlapis su ilgumomis ir platumomis, tačiau net ir jis rodo „Usan“ visai šalia Utsuryo salos. Ši „Usan“ sala taip pat yra Jukdo, o ne Takešima.

Daehanjeondo
(Nuotrauka suteikta Toyo Bunko)

Koks žmogus buvo Ahn Yong-bok?

Ahn Yong-bok buvo korėjietis vyras, 1693-aisiais metais išplaukęs žvejoti į Utsuryo salą (tuo metu Japonijoje vadintą Takešima), sugautas Ohya šeimos ir vėliau, 1696-aisiais metais, sugrįžęs į Japoniją paduoti Tottori sritį teisman. Tačiau iš karto po to jis buvo areštuotas ir apklaustas Korėjos administracijos dėl išvykimo iš šalies be leidimo. Klausinėjamas, Ahn pasakė, kad jis sutiko japonus Utsuryo saloje ir apkaltino juos peržengus Korėjos sieną. Girdėjęs, kad japonai gyvenę Matsushima saloje, jis laikė Matsushima Jasan sala, kuri taip pat buvo Korėjos teritorija. Tokiu būdu istorija, teigianti, kad Usan sala ir šiandieninė Takeshima (arba „Dokdo“ korėjietiškai) buvo susijusios, pateko į oficialius Korėjos dokumentus.

Korėjos respublika dabar naudoja šį Ahn Yong-bok liudijimą kaip vieną iš įrodymų, kad Takešima sala priklauso jai.

Šis Ahn Yong-bok liudijimas buvo užfiksuotas *King Sukjong* metraščiuose, 22-ą valdymo metų (1696), devintą mėnesį. Tačiau tame pačiame dokumente (kitų metų vasario mėnesį) užfiksuota, kad Korėjos dinastija išsigynė Ahn Yong-bok veiksmų ir teigė, kad jo veiksmai nerepresentavo

Korėjos (Priedas Nr. 1). Ahn Yong-bok liudijime taip pat yra daug aspektų neatitinkančių realybės, todėl jiems trūksta patikimumo (Priedas Nr. 2).

Priedas 1: Ahn Yong-bok nereprezentuoja Korėjos.

Sekantys punktai parodo, kad Ahn Yong-bok nereprezentavo Korėjos.

Jo kelionė į Japoniją Karaliaus Sukjong metraščiuose aprašyta taip:

Dongnae valdžios atstovas Yi [Sejae 世載] sakė karaliui, kad pasiuntinys iš Tsushima srities klausė: „Žmogus iš Jūsų šalies bandė primesti mums kaltinimus: ar tai jūsų rūmų veiksmai?“ (去秋貴国人 有呈單事出於朝令耶). Į tai Yi atsakė, kad „Jeigu situacija reikalauja pasiaiškinimo, oficialus vertėjas būtų išsiųstas į Edo. Mums nėra jokios priežasties kaip kokiems bailiams siųsti žvejo.“(若 有可弁送一訳於江戸顧何所憚而乃送狂蠢浦民耶). Joseon Sienų Gynybos Taryba teigė, kad „...Korėjos valdžia neturi nieko bendro su neišprususiais žmonėmis“ (...至於漂風愚民設有所作為 亦非朝家所知). Šis atsakymas po karaliaus sutikimo buvo perduotas Tsushima pasiuntiniui (請以 此言及館倭允之). (Sukjong 23-ieji metai)

Korėjos dinastijos atsakymas nuo Yi Seon-bak, vice ministro protokolui, laiške buvo perduotas Tsushima srities valdytojui:

„Kalbant apie vyrą, kuris buvo išplautas prie jūsų krantų praėjusiais metais, žmonės gyvenantys prie jūros ir užsidirbantys pragyvenimą jūroje, pagauti audros yra iš karto išplaunami jūsų šalies krantuose (昨年漂氓事濱海之人率以舟楫為業颿風焱忽易及飄盪以至冒越重溟轉入貴国). [...]

Jeigu jis pateikė kaltinimus, tai jis yra nusikaltęs laiško sufalsifikavimu (...若其呈書誠有妄作之 罪). Todėl laikydamiesi įstatymų mes jau jį ištrėmėme (故已施幽殛之典以為懲戢之地).“

Pastaba: Tsushima sritis buvo vienintelis oficialus prekybos ir diplomatijos taškas tarp Korėjos ir Japonijos Edo periode.

Ahn Yong-bok valtyje plazdėjo vėliava su žodžiais „Utsuryo salos mokesčių rinkėjas, Joseon. Vasalas Ahn Yong-bok.“ Tačiau pats Ahn Yong-bok tai pakeitė kaip „Dviejų Utsuryo ir Usan salų mokesčių inspektorius“. Titulas buvo išgalvotas ir pats Ahn Yong-bok tai pripažino. Mokesčių inspektoriaus ir auditoriaus titulai buvo susiję su mokesčių rinkimu Utsuryo ir Usan salose. Ahn Yong-bok tikėjo, kad Usan sala buvo didelė ir tankiai apgyvendinta.

Priedas 2: Ahn Yong-bok parodymų patikimumas.

Neatitikimai Ahn Yong-bok parodymuose daro juos nepatikimais.

Ahn Yong-bok Japonijoje lankėsi du kartus. Pirmą kartą 1693-iais, kai jis buvo nugabentas į Japoniją kaip įrodymas, kad žvejyba aplink Utsuryuo salą (Japonijos vadinta Takešima) buvo

negalima. Antras kartas buvo 1696-siais, kai jis neteisėtai pateko į Japoniją siekdamas surengti protestą prieš Tottori sritį iš kurios jis buvo išvarytas. Karaliaus Sukjong metraščiuos užrašyti Ahn Yong-bok parodymai yra iš Sienų gynybos tarybos jam grįžus rengtos apklausos. Pagal šią santrauką, kai Ahn Yong-bok pirmą kartą atvyko į Japoniją, jis gavo laišką iš šiogūnato, teigiantį, kad Utsuryo ir Usan salos buvo Korėjos teritorija, bet Tsushimos sritis ją iš jų atėmė. Vis dėl to, derybos dėl žvejybos aplink Utsuryo salą prasidėjo tada, kai Ahn Yong-bok buvo nugabentas į Japoniją ir gražintas atgal į Korėją per Tsushimos sritį, tad Tokugawa šiogūnatas niekada nebūtų jam įteikęs laiško, teigiančio, kad Utsuryo ir Usan salos priklauso Korėjos teritorijai 1693 m., prieš deryboms prasidedant.

Ne gana to, kai Ahn Yong-bok atvyko į Japoniją 1696-ųjų gegužę, jis teigė, kad Utsuryo saloje sutiko daug japonų. Tačiau, jau sausio mėnesį, kelionių leidimai išduoti Ohya ir Murakawa šeimoms buvo anuliuoti, nes šiogūnatas nusprendė uždrausti prieigą prie Utsuryo salos ir perleido direktyvą Tottori sričiai. Korėjos respublika teigia, kad šiogūnato kelionių draudimas į Utsuryo salą buvo Ahn Yong-bok vizito į Japoniją 1696-iais pasekmė, tačiau Ahn atvyko po keturių mėnesių nuo draudimo išleidimo.

Grįžimo į Korėją metu Ahn Yong-bok buvo apklaustas. Toliau pateikiamas jo atsakymų japonams:

„Matsushima yra Jasan (Usan) sala priklausanti mano šaliai, kaip Jūs drįstatę ten gyventi?“ (松島即子山島、此亦我国地、汝敢住此耶)

Tais metais nebuvo nė vieno japono keliaujančio į Utsuryo salą, tad ši istorija negali būti tiesa. Atrodo, kad Ahn Yong-bok tikėjo, kad žmonės galėjo gyventi Usan saloje. Kai jis vyko žvejoti Utsuryo saloje 1693-siais, jo kelionės draugai jam pasakė, kad sala į šiaurės rytus nuo Utsuryo yra Usan sala (*Take Shimakiji*). Nugabentas į Japoniją jis teigė matęs „didelę salą, daug didesnę nei Utsuryo sala“ (*Byeonrye Jiby*). Ahn Yong-bok teigė, kad „Matsushima yra Jasan (Usan) sala.“ Manoma, kad jis išmoko Matsushima (šiandieninės Takeshima) pavadinimą buvimo Japonijoje metu ir susiejo jį su Usan sala, kuri buvo žymima korėjietiškuose žemėlapiuose. Taigi, sakydamas „Matsushima yra Jasan sala“, jis neturėjo omenyje šiandieninės Takeshima salos.

Ar prieš Japonijos valdžios 1905-ųjų metų Takešima salos inkorporavimą į Japonijos teritoriją buvo kokių nors įrodymų, kad sala priklausė Korėjai?

Ne, Korėjos Respublika nėra pateikusi jokių įrodymų, kad Takešima priklauso jai.

Pavyzdžiui, Korėjos Respublika teigia, kad Usan arba Usan Sala minima tokiuose istoriniuose dokumentuose iš Joseon periodo kaip *Sejong Sillok Jiriji* ir *Sinjeung Dongguk Yeoji Seungnam* yra Takeshima ir dėl to ji priklauso jiems.

Vis dėlto „Usan“ istoriniuose dokumentuose ir žemėlapiuose yra arba kitas Utsuryo salos pavadinimas arba mažesnė sala (Jukdo) netoli Utsuryo salos pakrantės, tačiau ne Takeshima.

Korėjos Respublika tikina, kad Korėjos imperatoriškuoju įsakymu Nr. 41 (1900), ji įsteigė apygardą Utsuryo saloje ir perdavė apygardą Utsu salos apygardos jurisdikcijai. Teritorijai priklausė „visa Utsuryo sala kartu su Jukdo ir Sokdo(石島 Ishi-jima) salomis“. Korėja tikina, kad ši Sokdo sala yra Dokdo (korėjietiškas Takeshima salos pavadinimas).

Tačiau, Korėjos Respublika dar turi pristatyti įrodymą, kad Sokdo iš tiesų yra Takešima sala. Ir net jei hipotetiškai kalbant, įsakymas iš tiesų minėjo Takešima, Korėjos imperija niekada neturėjo Takešima salos kontrolės įsakymo išleidimo metu, tad Korėjos teritorinės teisės į salą nebuvo įsigalėjusios.

Pastaba: 1882-siais metais, Korėjos dinastija panaikino 470 metų trukusią „Negyvenamų salų“ politiką Utsuryo saloje ir pradėjo salą vystyti. Vėliau, 1900-ųjų birželį Korėja ir Japonija kartu vykdė apklausą, kadangi Utsuryo saloje gyveno didelis skaičius japonų. Korėjos imperija (Korėja pakeitė pavadinimą iš *Joseon* į *Daehan Jeguk*, „Didžiąją Han Imperiją“ 1897-ųjų spalį) remdamasi apklausos rezultatais (U Yong-jeong's *Uldo-gi*) bei apsvarsčiusi būtinybę „užmegzti santykius su užsienio pirkliais ir keliautoais“ išleido imperatoriškąjį įsaką Nr. 41, pervadinantį Utsuryo salą į „Utsu salą“ ir paverčiantį salos administracinį mechanizmą Apygardos Magistratu. Šio įsako antrame straipsnyje Utsu salos apygardos jurisdikcija buvo „visa Utsuryo sala bei Jukdo ir Ishi-Jima salos“. Tačiau nėra aišku, kas iš tiesų buvo ši staiga pasirodžiusi „Ishi-Jima“ sala.

Pagal apklausos rezultatų raportą, Utsuryo salos ilgis buvo 70 *ri* (apie 28 km.), plotis 40 *ri* (apie 16 km.), o perimetras buvo 145 *ri* (...全島長可為七十里廣可為四十里周廻亦可為一百四十五里).

„Ministrų Tarybos sprendime dėl Utsuryo salos pervadinimo į Utsu salą bei salos administracinio mechanizmo pakeitimą į apygardos magistratą (1900)“ parašytame Vidaus reikalų ministro Yi Kon-ha, yra teigiama, kad „... aptariamoms saloms plotas yra 80 *ri* (apie 32 km.) ilgojoje pusėje bei 50 *ri* skersai (apie 20 km.)“ Iš šių duomenų, aišku, kad Takeshima sala esanti už 90 km. nebepateko į diapazoną ir todėl Ishi-Jima nėra Takeshima. Žinant, kad per keletą kilometrų nuo Utsuryo salos egzistuoja kelios didelės salos vadinamos Jukdo ir Gwannumdo, yra tikimybė, kad „Ishi-jima“ buvo viena iš šių salų.

1 *ri* (japoniškas) = apie 10 *ri* (korėjietišku) = apie 4 km.

Ar Takeshima buvo įrašyta Kairo deklaracijoje kaip „teritorija, kurią Japoniją prisijungė per jėgą“?

Ne, nebuvo.

Korėjos Respublika teigia, kad Takešima yra viena iš 1943-ųjų Kairo deklaracijoje, Antro pasaulinio karo metu paskelbtoje Amerikos, Jungtinės Karalystės bei Kinijos, minimų „teritorijų, kurias Japonija prisijungė per jėgą.“ Tačiau, Takešima niekada nebuvo Korėjos teritorija, o Japonija pradėjo kontroliuoti salas ne vėliau nei XVII amžiaus viduryje, o salų priklausymą Japonijai patvirtino 1905-ųjų metų ministrų kabineto sprendimas inkorporuoti salas į Shimane prefektūrą. Tai įrodo, kad Takešima sala nebuvo Japonijos atimta iš Korėjos.

Teritorijų priklausymas šalims yra nustatomas taikos sutartimis ar kitais tarptautiniais susitarimais pasirašomais po karo. Antrojo pasaulinio karo atveju, Japonijai legaliai priklausančias teritorijas nustatė San Francisko Taikos sutartis, tad Kairo Deklaracija neturi jokios galutinės įtakos nustatant Japonijos teritorijas. San Francisko Taikos sutartyje yra nustatyta, kad Takešima yra Japonijos teritorija.

Ar po Antrojo pasaulinio karo Takešima buvo paskelbta už Japonijos teritorijos ribų Sąjungininkų pajėgų vado sprendimu?

Ne. Sąjungininkų pajėgų vadas Japonijoje neturėjo autoriteto skirstant teritorijas.

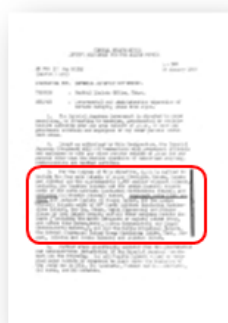
Korėjos Respublika teigia, kad Sąjungininkų pajėgų informaciniuose raštuose Nr. 677 (Priedas Nr. 1) ir Nr. 1033 (Priedas Nr. 2) Takešima yra paimama iš Japonijos teritorijos. Tačiau abi direktyvos aiškiai teigia, kad tai nėra sąjungininkų politikos dalis nustatanti teritorijų paskirstymą. Korėjos Respublika to nemini, todėl Korėjos pozicija yra nepagrįsta.

San Francisko Taikos sutartis (įsigaliojusi 1952 m.) nustatė po Antrojo pasaulinio karo Japonijai priklausančias teritorijas. Todėl, ir faktiškai ir pagal tarptautinę teisę, Sąjungininkų pajėgų požiūris į Takešima salas prieš įsigaliojant San Francisko Taikos sutarčiai neturi nieko bendro su Takešima salos suverenitetu.

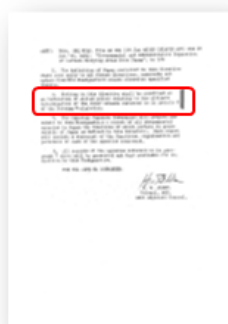
Priedas Nr. 1: Sąjungininkų pajėgų vado informacinis raštas Nr. 677

1946-ųjų sausį Sąjungininkų pajėgų vado generolų štabas įsakė Japonijos vyriausybei kuriam laikui atšaukti administracinius ir politinius įgaliojimus tam tikrose teritorijose pagal Sąjungininkų pajėgų vado informacinį raštą Nr. 677. Trečiame direktyvos paragrafe yra parašyta, kad „šioje direktyvoje Japonija yra apibrėžiama kaip apimanti keturias pagrindines salas (Hokkaido, Honshu, Kyushu, Shikoku) ir maždaug 1000 mažesnių salų, įtraukiant Tsushima ir Ryukyu (Nansei) salas į šiaurę nuo 30° šiaurės platumos (išskyrus Kuchinoshima salą)“ Toliau direktyva išvardijo Takešima, Utsuryo, Jeju, Izu, Ogasawara ir kitas salas kaip teritorijas, kuriose įgaliojimai turi būti sustabdyti.

Tačiau šeštame direktyvos paragrafe yra aiškiai parašyta, kad „niekas šioje direktyvoje neturėtų būti interpretuota kaip Sąjungininkų politikos dėl galutinio mažesniųjų salų, minėtų Potsdamo deklaracijoje, priklausymo Japonijai indikacija.“ (Aštuntas Potsdamo deklaracijos straipsnis: „... Japonijos suverenitetas turi būti apribotas Honshu, Hokkaido, Kyushu, Shikoku ir kitų mažesnių salų, kurias mes nustatysime.“) Korėjos Respublikos teiginiai tai visiškai ignoruoja.

3. For the purpose of this directive, Japan is defined to include the four main islands of Japan (Hokkaido, Honshu, Kyushu and Shikoku) and the approximately 1,000 smaller adjacent islands, including the Tsushima Islands and the Ryukyu (Nansei) Islands north of 30° North Latitude (excluding Kuchinoshima Island); and excluding (a) Utsuryo (Ullung) Island, Liancourt Rocks (Take Island) and Molpart (Saishu or Cheju) Island, (b) the Ryukyu (Nansei) Islands south of 30° North Latitude (including Kuchinoshima Island), the Izu, Nanpo, Bonin (Ogasawara) and Volcano (Kazan or Iwo) Island Groups; and all other outlying Pacific Islands [including the Daito (Chigashi or Kagari) Island Group, and Faree Vela (Kino-tori), Marcus (Minami-tori) and Sanges (Nakano-tori) Islands]; and (c) the Kurile (Chishima) Islands, the Habomai (Nepomze) Island Group (including Uisho, Yuri, Kiyuri, Shibotsu and Faraku Islands) and Shikotan Island.

6. Nothing in this directive shall be construed as an indication of Allied policy relating to the ultimate determination of the minor islands referred to in Article 8 of the Potsdam Declaration.

Sajungininkų pajėgų vado informacinis raštas Nr. 677

Priedas Nr. 2: Sajungininkų pajėgų vado informacinis raštas Nr.

1946-ųjų birželį, Sajungininkų pajėgų vado informacinis raštas Nr. 1033 išplėtė teritoriją, kurioje Japonijai leidžiama vykdyti žuvų ir banginių žvejybą (taip vadinamą „Makarturo liniją“). Trečiame paragrafe parašyta, kad „Japonijai priklausantys laivai ar personalas nepriartės arčiau nei per dvyliką mylių iki Takešima salos (37°15' šiaurės platumas, 131°53' rytų ilguma) ir neturės jokio kontakto su minėta sala.

Tačiau penktame paragrafe yra aiškiai parašyta, kad „Dabartinis sprendimas nėra Sajungininkų politikos dėl nacionalinės jurisdikcijos, tarptautinių sienų bei žvejybos teisių minėtoje ar kitose susijusiose teritorijose dalis.“ Korėjos Respublika tai ignoroja.

Makarturo linija buvo panaikinta 1952-ųjų metų balandžio 25-ą, o dėl San Francisko Taikos sutarties įsigaliojimo po trijų dienų, balandžio 28-ą, Japonijos valdžios galią apribojantys įsakymai tapo negaliojantys.

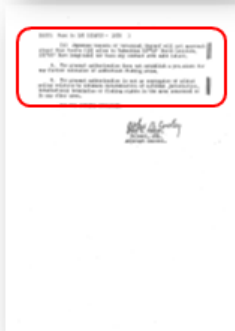
BASIC: Memo to IJG (SCAPIN - 1033)

(b) Japanese vessels or personnel thereof will not approach closer than twelve (12) miles to Takeshima (37°15' North Latitude, 131°53' East Longitude) nor have any contact with said island. ||

4. The present authorization does not establish a precedent for any further extension of authorized fishing areas.

5. The present authorization is not an expression of allied policy relative to ultimate determination of national jurisdiction, international boundaries or fishing rights in the area concerned or in any other area. ||

FOR THE SUPREME COMMANDER:

John B. Cooley
JOHN B. COOLEY,
Colonel, AGD,
Adjutant General.

Sąjungininkų pajėgų vado informacinis raštas Nr. 1033